

VERKLARING VAN VERHOOR VAN GETUIGE-DESKUNDIGE

Naam: Hendrikus Christianus Jacobus Verhaeren

Geboortedatum: 15 april 1967

Geboorteplaats: Rijsbergen

Beroep: schrijver, (ex-)journalist

De getuige-deskundige heeft het volgende verklaard:

Hoe bent u ertoe gekomen om Global Awakening: The Master of Destruction te schrijven?

Ik heb in 1992 een autobiografische roman geschreven. *Global Awakening: The Master of Destruction* uit 2017 ligt in het verlengde hiervan. Ik zag dat mensen niet zichzelf waren, maar door school en conditionering geleerd kregen in het systeem mee te draaien en zichzelf daarin te verliezen. Ik probeerde te ontsnappen uit een burgerlijk milieu. Ik heb al op jonge leeftijd veel gereisd en was op zoek naar wie ik was.

Vanaf 2015 heb ik geschreven voor de Telegraaf en de Privé. Ik deed onder andere diepte-interviews met mensen. In deze hoedanigheid heb ik ook politici geïnterviewd die voor de EU werkten. Dit heb ik een aantal maanden gedaan.

Als journalist ben ik erachter gekomen dat de journalistiek in feite een links bolwerk is. Dat bleek bijvoorbeeld uit het feit dat ik op een interview met Geert Wilders veel kritiek kreeg, omdat ik hem een podium gaf. Dat gold ook voor een interview met Bram Moszkowicz.

Ik ben erachter gekomen dat de journalistiek in Nederland het publiek een bepaalde kant op stuurt.

Kunt u iets vertellen over uw boek Global Awakening: The Master of Destruction?

Het boek gaat over bewustwording van het feit dat we in een bepaalde rol leven in de maatschappij en een bepaald masker dragen. Dat masker ontnemt mensen hun identiteit. Het boek gaat over bewustwording van patronen die steeds in de maatschappij terugkomen en waarin mensen zonder het te weten vast zitten. Het gaat over groepsdenken, aantasting van individuele rechten, sociale druk en conditionering vanuit de jeugd om het volk een maatschappelijk masker aan te meten. Mensen ontlenen hun identiteit aan hun rol in de maatschappij, en daardoor ontstaat groepsvorming. Zo ontstaat de situatie waarin mensen vanuit hun rol in de groep bepaalde dingen doen zonder dat hun wezen daar in feite achter staat.

Naar aanleiding van dit boek namen sommige mensen contact met mij op die psychische problemen hadden en niet konden worden geholpen door de reguliere gezondheidszorg.

Omdat ik in de journalistiek werkte, zag ik bepaalde patronen. Zo zag ik bijvoorbeeld dat de media het verhaal propageerde dat Donald Trump de presidentsverkiezingen had gewonnen door interventie uit Rusland, terwijl daar geen bewijs voor was (en is).

Hoe zou u de kwaliteit van de huidige journalistiek omschrijven?

Het is in feite geen journalistiek meer, omdat men niet op zoek is naar de waarheid. Men is bang om in de hoek van de "gekkies" te worden neergezet. Ze zijn niet geïnteresseerd in argumenten en laten bepaalde mensen, zoals Thierry Baudet, hun argumenten niet uitleggen zoals ze dat in de alternatieve media wel kunnen. Dit is in feite de boekverbranding van de huidige tijd.

Het is in feite al meerdere eeuwen het geval dat de instituten van de maatschappij (kerk en staat) samenwerken om mensen te conditioneren. Deze instituten pretenderen het alleenrecht te hebben op bepaalde kennis. Zo was het in het verleden het geval dat de Bijbel enkel in het Latijn beschikbaar was en de bevolking van priesters etc. afhankelijk was voor kennis hiervan. In de huidige tijd speelt de wetenschap in feite dezelfde rol. Zij brengen alleen naar buiten wat de bevolking "mag" weten.

Werken de overheid en de wetenschap volgens u samen in het verkeerd informeren van de bevolking omtrent COVID-19?

Ja. Dit doen zij om mensen bang te maken zodat ze uitgebuit kunnen worden en gestuurd kunnen worden om bepaalde dingen te doen. Er wordt een betere toekomst beloofd, maar ondertussen wordt hun wereld steeds kleiner gemaakt.

Ik verwijst naar het boek *Het Verlichte Hart* van Bruno Bettelheim. Dit is een boek geschreven door een Joodse man die een concentratiekamp heeft overleefd. Het boek beschrijft de psychologische gevolgen van leven onder extreme angst. Het beschrijft hoe propaganda wordt ingezet om controle over mensen te krijgen. Dit begint met kleine dingen, zoals bijvoorbeeld de Hitlergroet. Mensen die eigenlijk tegen deze groet waren, deden toch mee, omdat ze anders het risico liepen in een kamp gezet te worden. Zo deden zij in feite iets dat tegen hun wezen in ging. Wanneer mensen dat doen, verliezen zij het respect voor zichzelf. Ik zie hier een parallel met de huidige situatie omtrent mondkapjes. Veel mensen dragen deze ondanks het feit dat ze weten dat het niet effectief is. Op deze manier ontstaat zelfverloochening. Mensen weten dat ze zichzelf voor de gek houden, waardoor frustratie en verbittering ontstaan die vervolgens geprojecteerd worden op mensen die weigeren een mondkapje te dragen. Ik merk dat ook in mijn eigen omgeving.

Ik zie meer parallellen tussen nazi Duitsland en de huidige situatie. Zo was er in Duitsland ook een gezondheidspas. Ook zien we dat ook in de huidige tijd een bepaalde groep (ongevaccineerden) tot zondebok wordt gemaakt om te verbergen dat onze politiek leiders blunders maken. Ik zie dit als een glijdende schaal. Zo is er in Australië al sprake van zogenoemde quarantainefaciliteiten die door een groot deel van de bevolking zonder meer geaccepteerd worden.

Ook het idee dat mensen bepaalde dingen "voor een ander" moeten doen is niet nieuw. Adolf Hitler redeneerde ook dat het belang van een grote groep voor het belang van een individu gaat.

Waarom schrijven de meeste journalisten niet over deze parallellen?

Dit doen zij omdat ze bang zijn opdrachten en inkomen te verliezen. Dit heb ik zelf ook meegemaakt. Journalisten zijn bang om hun reputatie te verliezen en uitgesloten te worden. De hoogste waarden van mensen worden verloochend: vrijheid, waarheid, eerlijke communicatie. Ik zie een grote mate van afgestomptheid onder mensen. Men ziet de menselijkheid in elkaar niet meer, omdat men geen contact met elkaar heeft. Zo vormen mensen karikaturen van elkaar. Als mensen in contact zijn met elkaar, zijn dergelijke karikaturen moeilijker vol te houden, omdat men dan ziet dat mensen meer zijn dan dat. In de huidige situatie raken mensen geïsoleerd. Men spreekt niet over de essentiële dingen in het leven omdat ze bang zijn voor conflict. Hierdoor leven mensen, ook in relaties, als vreemden naast elkaar. Het is een collectieve identiteitscrisis. Wanneer het individu niet bovenaan staat, gaan bepaalde zaken verloren.

Het boek dat ik momenteel aan het schrijven ben, gaat over de vervolging van andersdenkenden. Ik heb het dan bijvoorbeeld over mensen die in de zestiende eeuw van hekserij werden beschuldigd omdat zij aan natuurgeneeskunde deden. Ik zie daarin een parallel met de huidige tijd, waarin "reguliere" geneeskunde als de enige weg wordt gezien. Mensen worden onder druk gezet om een coronavaccinatie te nemen en alternatieven worden niet geaccepteerd. Men mag zichzelf niet meer helpen en genezen. In deze tijd worden mensen die weigeren zich te laten vaccineren tegen corona gezien als een bedreiging voor het collectief, op dezelfde manier als "heksen" honderden jaren geleden. Dit laat zien dat mensen in feite weinig zijn veranderd en onder bepaalde omstandigheden en conditionering bereid zijn dezelfde dingen te doen. Dit proces komt ongeveer om de vier generaties terug, waardoor bepaalde mensen worden opgeofferd. Zaken lopen uit de hand en er ontstaat veel leed, terwijl dat eigenlijk niet nodig is. Dit alles komt voort uit een bepaalde onwetendheid, die bewust wordt veroorzaakt door de overheid.

Ik verwijs hier naar de zogenoemde [Delphi-methode](#). Hierin worden bepaalde deskundigen ondervraagd met als doel het bereiken van consensus. Overheden en andere instituten gebruiken deze onderzoekstechniek om tot bepaalde conclusies te komen. Voor dit doel worden bepaalde deskundigen geselecteerd. Echter in de huidige tijd worden deskundigen van wie verwacht wordt dat zij er opvattingen op na houden die niet stroken met de door de overheid gewenste conclusie niet geselecteerd voor deelname. Hierdoor zijn de resultaten niet zuiver.

Journalisten zijn in deze tijd niet langer objectief. Men kiest hun ideeën zodat zij vast kunnen houden aan de identiteit die door de maatschappij wordt opgedrongen. Ik noem hier als voorbeeld de manier waarop er in de pers wordt geschreven over de VN rapporteur Nils Melzer, die het politiegeweld in Nederland vergeleek met de dood van George Floyd in de Verenigde Staten. Ondanks het feit dat hij al twintig jaar werkzaam is voor de Verenigde Naties, wordt hij in de Nederlandse pers belachelijk gemaakt. Dit past in het patroon.

Leiden
22 januari 2022

Voorgelezen en ondertekend,

.....
Hendrikus Christianus Jacobus Verhaeren

.....
Pieter Kuit